

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเกล้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งเป็นการเฉพาะ

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และนายกเมืองพัทยา

“ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดกรุงเทพมหานคร และปลัดเมืองพัทยา

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญหรือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาล

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และข้าราชการเมืองพัทยา แต่ไม่รวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ข้าราชการครู” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และข้าราชการเมืองพัทยา ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้

ประกอบวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาที่ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในสถานศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสามคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจำนวนหนึ่งคน ด้านกฎหมายจำนวนสองคน ด้านรัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีผลงานทางด้านวิชาการหรือมีความรู้ เป็นที่ยอมรับโดยเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาหาตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ที่ ก.ถ.กำหนด
- (๔) กรรมการผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ได้แก่
 - (ก) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วประเทศคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
 - (ข) ผู้แทนเทศบาล ที่นายกเทศมนตรีทั่วประเทศคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
 - (ค) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
 - (ง) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๕) กรรมการผู้แทนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนห้าคน ได้แก่
 - (ก) ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
 - (ข) ผู้แทนข้าราชการเทศบาล ที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
 - (ค) ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่ง

(ง) ผู้แทนข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการเมืองพัทยา และข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งคัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นกรรมการและเลขานุการ ก.ถ.

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) กรรมการผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๔) และ กรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีและปฏิบัติหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงโดยเร็วตามหลักเกณฑ์และวิธีการในมาตรา ๖ วรรคสาม เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งยังคงเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่คัดเลือกก็ได้

ในระหว่างที่ยังไม่ได้คัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองและยังมีกรรมการเหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๕) ต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุก
- (๖) มีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสียและ ก.ถ. มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ให้นำความใน (๒) และ (๓) มาใช้บังคับกับผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖ (๔) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ การประชุม ก.ถ. ต้องมีกรรมการมาประชุมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้ ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒) กำหนดแผนและแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร
- (๓) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง
- (๔) มีมติในการย้าย การโอนหรือการรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการรับโอนข้าราชการอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือมีมติให้โอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย มาตรฐาน หรือมติของ ก.ถ. หรือมติของ อ.ก.ถ.

- (๖) ตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามมาตรฐานโทษทางวินัยที่ ก.ถ. กำหนด
- (๗) ให้คำปรึกษา แนะนำ และพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๘) แต่งตั้ง อ.ก.ถ. วิสามัญ เพื่อดำเนินการใดๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๙) ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) กำกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๒ มาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๑) อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามทั่วไปของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) มาตรฐานของตำแหน่ง
- (๓) อัตราเงินเดือน วิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น
- (๔) วิธีการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดเลือก
- (๕) การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การให้มีและการเลื่อนวิทยฐานะ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๖) การกำหนดโครงสร้างแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร และการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารงานบุคคลอื่นๆ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๗) วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

(๘) เรื่องอื่นตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๑๓ มาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๑ (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๔ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและคล่องตัวในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ก.ถ. อาจดำเนินการดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) มอบให้ อ.ก.ถ. วิสามัญ ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ (๙) แทน

(๒) มอบให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) แทน

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๑ (๓) ก.ถ. จะกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างบางกรณี ยกเว้นกรณีการพ้นจากตำแหน่งเพราะถูกลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงไว้เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติเป็นการล่วงหน้าก็ได้ และเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่า ก.ถ. ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างสำหรับกรณีนั้นแล้ว

มาตรฐานและหลักเกณฑ์ ตามวรรคหนึ่ง ก.ถ. อาจกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทก็ได้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการหรือมติของ อ.ก.ถ. จังหวัด ขัดหรือแย้งกับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๑ ให้ ก.ถ. แจ้งให้ อ.ก.ถ. จังหวัด แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด และถ้ามิได้มีการแก้ไขหรือดำเนินการตามเวลาอันสมควร หรือ ก.ถ. เห็นว่าอาจจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ ก.ถ. มีอำนาจสั่งแก้ไข เพิกถอน หรือดำเนินการในเรื่องดังกล่าวใหม่ให้ถูกต้องได้

มาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่แทนผู้บริหารท้องถิ่น ถ้าปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบใดๆ และหากให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเกิดความเสียหายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นระงับการปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว และแจ้งให้ อ.ก.ถ. จังหวัด ทราบ

เมื่อ อ.ก.ถ. จังหวัด ได้รับแจ้งจากผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด มีมติให้ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวและให้ไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน อ.ก.ถ. จังหวัด พร้อมทั้งแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นคนหนึ่ง หรือจะแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดคนหนึ่งโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๑๘ กรณีที่ ก.ถ. เห็นว่าผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลไม่ถูกต้องตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด หรือฝ่าฝืนมติใดๆ ของ ก.ถ. หรือ อ.ก.ถ. จังหวัด และ ก.ถ. หรือ อ.ก.ถ. จังหวัด แล้วแต่กรณี และได้มีการแจ้งให้ผู้บริหารท้องถิ่นนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้เพิกถอนหรือให้ระงับการฝ่าฝืนนั้นแล้วไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ให้ ก.ถ. แจ้งให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

มาตรา ๑๙ ค่าตอบแทน ก.ถ. อ.ก.ถ. และคณะทำงานที่ อ.ก.ถ. แต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.ถ.” เป็นส่วนราชการในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๒๑ สำนักงาน ก.ถ. มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการของ ก.ถ. และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนา ส่งเสริม ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานและหลักเกณฑ์หรือเรื่องอื่นใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๒) จัดระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามมติของ ก.ถ.

(๓) จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับกำลังคนและทะเบียนประวัติ และวางแผนกำลังคนในราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) จัดให้มีการดำเนินการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่น และการทดสอบความรู้ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น และการกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๘) ควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๙) ติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสนอต่อ ก.ถ.

(๑๑) หน้าที่อื่นตามที่ ก.ถ. มอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการขจัดความซ้ำซ้อน ในกรณีที่ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นใด ที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ให้การรับรองหรือไม่รับรองแล้ว ให้ถือว่า ก.ถ. รับรองหรือไม่รับรองตาม (๗)

หมวด ๓

คณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

มาตรา ๒๒ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะอนุกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ถ. จังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) หัวหน้าส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวนสามคนเป็นอนุกรรมการ

(๓) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นจำนวนห้าคน เป็นอนุกรรมการ ประกอบด้วย

(ก) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดนั้นหนึ่งคน

(ข) นายกเทศมนตรีซึ่งนายกเทศมนตรีในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองสองคน

(ค) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองสองคน

(๔) ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนั้นจำนวนห้าคน เป็นอนุกรรมการ ประกอบด้วย

(ก) ข้าราชการกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดนั้นซึ่งคัดเลือกกันเองหนึ่งคน

(ข) ข้าราชการเทศบาลซึ่งข้าราชการเทศบาลในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองสองคน

(ค) ข้าราชการกองค้การบริหารส่วนตำบล ซึ่งข้าราชการกองค้การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนั้นคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจำนวนหนึ่งคน ด้านกฎหมายจำนวนสองคนด้านรัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีผลงานทางด้านวิชาการหรือมีความรู้เป็นที่ยอมรับ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในจังหวัดคนหนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ อ.ก.ถ. จังหวัด

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๓)และ (๔) ต้องไม่มาจากเทศบาลหรือกองค้การบริหารส่วนตำบลเดียวกัน

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก ระยะเวลาการเป็นผู้แทน และการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการตาม (๓) และ(๔)ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่อนุกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๒๓ การคัดเลือกอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๕) ให้ประธานอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๑) และอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓)และ(๔) ประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๒ (๕) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๒๔ อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๒ (๕) นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ แล้วต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตจังหวัดนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันได้รับการคัดเลือก และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะกระทำ

มาตรา ๒๕ อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๒ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออกเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (๓) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร
 - (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔
 - (๕) ถูกคุมขังอยู่โดยหมายหรือคำสั่งของศาล
 - (๖) ต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุก
 - (๗) มีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการทุจริตในการบริหารงานบุคคล
- ให้นำความใน (๒) (๓) และ (๗) มาใช้บังคับกับผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๒ (๓) (๔)

ด้วย

เมื่อความปรากฏต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่าอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๕) ผู้ใดมีกรณีตาม (๓) (๔) หรือ (๗) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการสอบสวนและส่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ตำแหน่งอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๕) ว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็วตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในมาตรา ๒๓ และให้อนุกรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคหนึ่ง และมีอนุกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๒๘ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของ อ.ก.ถ. จังหวัด ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ให้ อ.ก.ถ. จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนดตามมาตรา ๑๑ และมีอำนาจกระทำการแทน ก.ถ. ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบการบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนระดับ และการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด

(๒) ให้ความเห็นชอบในการให้โอนหรือรับโอนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และการรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) พิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและพิจารณาคำร้องทุกข์อันเกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติต่อกันไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นรวมทั้งการดำเนินการทางวินัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ให้เป็นไปตามกฎหมาย มาตรฐาน หรือมติของ ก.ถ. หรือมติ อ.ก.ถ.

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และตามที่ ก.ถ. มอบหมาย

ในการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) อ.ก.ถ. จังหวัดจะแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการใดๆ ตามที่ อ.ก.ถ. จังหวัด มอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้หน่วยงานของจังหวัดที่มีภารกิจเกี่ยวกับงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ อ.ก.ถ. จังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของ อ.ก.ถ. จังหวัด รวมทั้งอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติงานของ อ.ก.ถ. จังหวัด

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการส่วนท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ถ.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามมาตรา ๓๕

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นเลขานุการของ ก.พ.ถ.

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เลือกข้าราชการพลเรือนไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ไม่เกิน ๒ คน เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ถ.

ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนราชการสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รับผิดชอบงานในราชการของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการส่วนท้องถิ่น และมีอำนาจหน้าที่ตาม ที่ ก.พ.ถ. กำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็น ก.พ.ถ. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(ก) เคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกาหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือเทียบเท่า หรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขต หรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือเทียบเท่าตามที่ ก.ถ.

กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ก.พ.ถ. ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน อัยการสูงสุด ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่หาบหาและคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๒ จำนวนเจ็ดคนเพื่อเป็น ก.พ.ถ.

ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคสองประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธาน ก.พ.ถ.แล้วให้นายกรัฐมนตรี นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งรายชื่อบุคคลเพื่อการทาบทามและคัดเลือก ก.พ.ถ.ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการคัดเลือกเห็นสมควรและได้ประกาศให้ทราบโดยเปิดเผย

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๒ ก.พ.ถ.ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๒) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๓) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใดๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนอันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น ก.พ.ถ. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้ผู้นั้นลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการดังกล่าวภายในกำหนด ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการคัดเลือก ก.พ.ถ. ขึ้นใหม่

มาตรา ๓๖ ก.พ.ถ. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ให้ ก.พ.ถ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า ก.พ.ถ. ซึ่งได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ก.พ.ถ. พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๔

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และสม่ำเสมอตามมาตรฐานของ ก.พ.ถ.

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ.ถ. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่า ก.พ.ถ. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มี ก.พ.ถ. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

มาตรา ๓๘ ก.พ.ถ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.ถ. เพื่อให้ ก.ถ. ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) พิจารณาและมีมติให้ ก.ถ. แก้ไขมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือคำสั่งที่ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรม

(๓) พิจารณาและมีมติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ออกข้อบังคับ วิธีการ หรือคำสั่ง

ตามพระราชบัญญัตินี้ แก้อไขข้อบังคับ วิธีการ หรือคำสั่งดังกล่าวที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ

- (๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๒
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๘๐
- (๖) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๘๔
- (๗) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติ เกี่ยวกับอุทธรณ์และวินิจฉัยอุทธรณ์ การร้องทุกข์และวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ การคุ้มครองระบบคุณธรรม ซึ่งเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ใช้บังคับได้

(๘) แต่งตั้งอนุกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ หรืออนุกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อทำหน้าที่ตามที่ ก.พ.ถ. มอบหมาย

(๙) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ถ. กำหนดเพื่อทำหน้าที่พิจารณากลับกรองวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ เสนอ ก.พ.ถ. พิจารณา

มาตรา ๓๙ ให้ ก.พ.ถ. อนุกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และอนุกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับค่าตอบแทนและรับค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

การประชุมของ ก.พ.ถ. อนุกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และอนุกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ถ. กำหนด

ลักษณะ ๓

การบริหารงานบุคคลข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔๐ สายงานและตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด ซึ่งต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภายใต้บังคับมาตรา ๔๔ สวัสดิการ สิทธิและประโยชน์ตอบแทนอื่น ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๔๑ การแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ถ. กำหนด ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้สำหรับปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.ถ. ที่จะจัดให้มีการทดสอบความรู้สำหรับปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำแหน่งอื่นดังกล่าวตามวรรคหนึ่งตามระยะเวลาและวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

ระยะเวลาการจัดให้มีการทดสอบตามวรรคสองต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติได้เข้ารับการทดสอบได้อย่างทั่วถึง

มาตรา ๔๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด โอนไปดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นำอายุราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมต่อเนื่องกับอายุราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่

มาตรา ๔๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใด ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

การกำหนดมาตรฐานเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ให้ ก.ถ. คำนึงถึงจำนวนรายได้ที่มาจากภาษี ค่าธรรมเนียม หรือรายได้อื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้นจัดเก็บ และความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

มาตรา ๔๔ งบประมาณรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่สูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินรายได้จริงของปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วโดยไม่รวมเงินกู้ และเงินอุดหนุนและเงินอื่น

การคำนวณอัตราส่วนตามวรรคหนึ่งมิให้คำนวณรวมกับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างที่รัฐจัดให้การเฉพาะ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอัตรากำลังคนไม่เกินจำนวนพื้นฐานที่ ก.ถ. กำหนดและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างสำหรับอัตรากำลังคนดังกล่าวเป็นผลให้วงเงินเกินร้อยละสี่สิบตามวรรคหนึ่ง

ในปีงบประมาณใดการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่นและลูกจ้างเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างยิ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสรรเงินเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลประจำปีให้แก่ข้าราชการท้องถิ่นและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้ แต่เมื่อรวมกับวงเงินที่จ่ายสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างแล้วต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

ก.ถ. อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษ สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างก็ได้ หากมีเหตุพิเศษที่จำเป็นจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏต่อ ก.ถ. หรือมีผู้ร้องเรียนว่าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดบรรจุ แต่งตั้ง หรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง หรือไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งหรือคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ถ. กำหนดและเมื่อ ก.ถ. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วปรากฏว่ามีเหตุดังกล่าว ให้ ก.ถ. แจ้งไปยังผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนด ในกรณีเช่นนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นที่ได้รับไปแล้วหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งนั้น แต่จะอ้างสถานภาพที่เคยได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นเหตุให้เกิดสิทธิใด ๆ อีกไม่ได้

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขตามวรรคหนึ่ง โดยสั่งการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับเงินเดือนตามที่เคยได้รับก่อนเลื่อนตำแหน่ง

ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ก.ถ. หรือไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ ก.ถ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ถ. มีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งเดิมได้ และให้ ก.ถ. ส่งเรื่องให้ผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ โดยให้ถือว่าผู้บริหารท้องถิ่นละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่มีเหตุผลอันควร อันเหตุให้ผู้บริหารท้องถิ่นต้องพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่า การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตำแหน่งเดิมจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ หรืออาจทำลายพยานหลักฐาน หรือขัดขวางการสอบสวน ผู้บริหารท้องถิ่นมี

อำนาจสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ตามตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๔๗ การรับโอนข้าราชการประเภทอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจทำได้ตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

หมวด ๒

การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ การบรรจุบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้บรรจุจากบุคคลซึ่งผ่านการสอบวัดความรู้ตามที่ ก.ถ. กำหนดแล้ว โดยให้บรรจุเรียงตามลำดับที่สอบได้

ให้สำนักงาน ก.ถ. มีหน้าที่จัดให้มีการสอบวัดความรู้ตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๔๙ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลซึ่งได้รับทุนศึกษาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเพราะมีเหตุพิเศษอื่นใดเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูง เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นกรณีพิเศษในตำแหน่งที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ ก็ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

กรณีตามวรรคหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจยืมตัวข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการประเภทอื่นซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูง เพื่ออาศัยความชำนาญการเป็นพิเศษนั้นมาปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยขาดจากสังกัดเดิมก็ได้ โดยกำหนดค่าตอบแทน สิทธิสวัสดิการ ให้เป็นกรณีพิเศษได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๕๑ การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นหรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

การแต่งตั้งหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้าง ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ถ. ก่อนอำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้บริหารท้องถิ่นจะมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

หมวด ๓

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและการเสริมสร้างแรงจูงในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๕๒ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในบังคับบัญชามีวินัย

การเสริมสร้างและการพัฒนาข้าราชการส่วนท้องถิ่นและการป้องกันมิให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๕๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งพิจารณาเลื่อนโดยเที่ยงธรรมโดยคำนึงถึงคุณภาพ ปริมาณของงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผล

มาตรา ๕๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๕๕ การให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูนาน หรือปฏิบัติภารกิจ ในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๕๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ใต้บังคับบัญชาตามแนวทางที่ ก.ถ. กำหนด

ในการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามผลของการประเมินตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๔

การรักษาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรา ๕๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาคุณธรรมและจริยธรรมตามที่กำหนดไว้เพื่อมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติ และศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดย

- (๑) ดำรงตนให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบ
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สะดวก รวดเร็ว มีอัธยาศัยไมตรี โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

(๕) ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานอย่างคุ้มค่า

(๖) พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม หรือวิชาชีพก็ได้

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

หมวด ๕
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๕๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๕๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องยึดถือและปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น รวมทั้งจะไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอุทิศสาคะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ของตน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎและระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี มติของ ก.ค. มติของ อ.ก.ค. จังหวัด และนโยบายของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวอย่างเต็มความสามารถ

(๗) รักษาความลับของทางราชการ

(๘) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๙) ไม่กระทำการข่มผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปสั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว แต่ทั้งนี้ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบในภายหลังตามวิธีการที่ ก.ค. กำหนด

(๑๐) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งให้ถือว่าเป็นรายงานเท็จ

(๑๑) ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๒) อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๑๓) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหงกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่

(๑๔) ไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะที่เป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

(๑๕) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวกและความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์และความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยไม่ชักช้า ด้วยความสุภาพเรียบร้อย ทั้งนี้โดยไม่เลือกปฏิบัติ และห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

(๑๖) ไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๑๗) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ไปเป็นตามคำสั่งของทางราชการ

(๑๘) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

(๑๙) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติก้าว

(๒๐) กรณีอื่นๆ ตามที่ ก.ถ. กำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนวรรคหนึ่งเป็นความผิดวินัย

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๙ ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายหรือจะไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งก็ได้ แต่หากผู้บังคับบัญชายังยืนยันเป็นหนังสือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๒) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๓) ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎและระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี มติของ ก.ถ. มติของ อ.ก.ถ. จังหวัด และนโยบายของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เปิดเผยความลับของทางราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖) ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๙) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๑๐) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถือว่าเป็นการประพฤติก้าวอย่างร้ายแรงด้วย

มาตรา ๖๒ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยเร็วและเที่ยงธรรม

มาตรา ๖๓ เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัยแต่ยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องได้ แล้วรายงานให้ อ.ก.ต. จังหวัดทราบ ถ้าเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

เพื่อประกอบการพิจารณาว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาหรือไม่ ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการสืบสวน หรือตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้เป็นไปตามที่ ก.ต. กำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการรักษาคุณธรรมที่ ก.พ.ต. กำหนด

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่าปฏิบัติหรือละเลยการปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมวด ๖

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๖๔ เมื่อมีมูลกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัยให้ดำเนินการสอบสวนวินัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏมูลกล่าวหา

ในการดำเนินการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อดำเนินการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.ต. กำหนด จะสอบสวนโดยไม่ตั้งคณะกรรมการก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ต. กำหนด

ในการดำเนินการทางวินัยให้กรรมการสอบสวนวินัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนวินัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บรรดาที่เกี่ยวข้อง ให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้กล่าวหาหรือบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๖๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

การลงโทษข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งต้องมีสาระสำคัญตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๖๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษตัดเงินเดือน ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินการลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรา นี้ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษได้เพียงใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๖๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ในกรณีที่ลงโทษไล่ออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่จะลดโทษให้ต่ำกว่าปลดออกไม่ได้ แต่ในกรณีเป็นความผิดวินัยอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่จะลดโทษมิได้

การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ถ. จังหวัดแล้ว

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกลงโทษปลดออกตามมาตรา นี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๖๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามมาตรา ๖๔ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในส่วนนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่เกิดการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้

มาตรา ๖๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการ อาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นเวลาติดต่อกันเกินสิบห้าวัน

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้มีอำนาจตั้งกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า การกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการผิดที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา ๗๐ การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งได้ตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณาในกรณีที่การดำเนินการทางวินัยไม่สามารถกระทำได้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิคำสั่งพักราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนด

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

มาตรา ๗๑ ผู้ถูกสั่งพักราชการมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๘๐ และในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาและไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ วรรคสอง ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

มาตรา ๗๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้รับรายงานผลการดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานไปยัง อ.ก.ค. จังหวัด โดยเร็ว เว้นแต่ในกรณีเป็นการดำเนินการทางวินัยในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานไปยัง ก.ค. ด้วย ในกรณีนี้ผู้บริหารท้องถิ่นจะเสนอความเห็นในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวต่อ ก.ค. หรือ อ.ก.ค. จังหวัด แล้วแต่กรณีด้วยก็ได้

มาตรา ๗๓ เมื่อ อ.ก.ค. จังหวัด ได้รับรายงานตามมาตรา ๗๒ หรือ แล้วให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการทางวินัยในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ อ.ก.ค. จังหวัด พิจารณาว่าการดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าผู้บังคับบัญชาดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้ถูกต้อง โดยจะสั่งให้ดำเนินการใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งที่ไม่ถูกต้องนั้นก็ได้

(๒) ในกรณีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อ.ก.ต. จังหวัด จะเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ต. ก็ได้

มาตรา ๗๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดซึ่งโอนมาจากข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการประเภทอื่น หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐอื่น มีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาเดิมสืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อจะต้องมีการลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้นหรือของพนักงานของหน่วยงานของรัฐนั้นที่ใช้บังคับแก่ผู้นั้นก่อนโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

หมวด ๗

การออกจากราชการ

มาตรา ๗๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๓) ลาออกและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๗๖
- (๔) ถูกสั่งให้ออกเพราะไม่ผ่านการทดลองการปฏิบัติงาน ขาดคุณสมบัติ หรือมีเหตุตามมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๐

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๗๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออก ยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน และผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเห็นว่ามิใช่เหตุผลและความจำเป็น จะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือทางราชการ จะสั่งยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตมิได้ยับยั้งตามวรรคสามให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๗๗ ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) สมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ในหน่วยงานอื่นที่มีส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ถ้าการไปปฏิบัติงานนั้นเป็นความประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดและเป็นประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามทั่วไปที่ ก.ถ. กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๑)

(๓) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล็กหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความจำเป็นที่ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๗๘ เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ผู้บริหารท้องถิ่นจะพิจารณาสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอและผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเสนอความเห็นว่าเป็นสมควรให้ออกจากราชการ

(๒) สมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ในหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการไปปฏิบัติงานนั้นเป็นความประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดและเป็นประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรฐานที่ ก.ถ. กำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล็กหรือยุบหรือตำแหน่งที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความจำเป็นที่จะให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๕) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นยังคงรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) มีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตาม มาตรา ๖๑ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษได้ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. กำหนด

มาตรา ๗๙ การสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๗๖ หรือ มาตรา ๗๗ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ถ. จังหวัด ก่อน

มาตรา ๘๐ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยเหตุอื่นก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง เป็นให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยเหตุอื่นนั้นได้

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ปรากฏต่อ อ.ก.ถ. จังหวัด ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเหตุที่จะต้องให้พ้นจากการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามหมวดนี้ แต่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการหรือดำเนินการโดยไม่ชอบ ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด มีคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการหรือดำเนินการให้ถูกต้อง ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ อ.ก.ถ. จังหวัด ภายในเวลาที่ อ.ก.ถ. จังหวัด กำหนด ให้ อ.ก.ถ. จังหวัด มีอำนาจดำเนินการแทนหรือมีอำนาจดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องได้

หมวด ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๘๒ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.ถ.จังหวัด กรณีถูกลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๗๘ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) หรือไม่เห็นด้วยกับการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.ถ.จังหวัด ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ถ.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งหรือผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.ถ.จังหวัด

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.พ.ถ.กำหนด

มาตรา ๘๓ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ถ.จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะตั้งคณะ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณากลับกรองก่อน ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ถ. กำหนด

มาตรา ๘๔ เมื่อ ก.พ.ถ. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ถ.มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ถ. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ถ.

ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

ในกรณีตามวรรคสาม หากผู้บังคับบัญชามีใช้ผู้บริหารท้องถิ่นให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ ถ้าเป็นผู้บริหารท้องถิ่นให้ผู้นั้นมีอำนาจกำกับดูแลดำเนินการเพื่อถอดถอนและเพื่อลงโทษตามกฎหมาย

ในกรณีที่ได้มีการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อศาลปกครองสูงสุด ให้รอจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๘๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ก.พ.ถ.และกรรมการซึ่งมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๓ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งส่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ถ.ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐรวมตลอดทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้ถ้อยคำ ในกรณีจะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้

(๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ถ. ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๕) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

มาตรา ๘๖ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๒ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุผลให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๘๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาตามมาตรา ๗๔ ผู้ใดถูกส่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมา แต่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๒ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ.ถ.เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๘๘ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ก.พ.ถ. มีอำนาจ ไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้สั่งเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามมาตรฐานที่ ก.พ.ถ.กำหนด

มาตรา ๘๙ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ
- (๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางกรรมสิทธิ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ถ. และถอนตัวจากการพิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.พ.ถ. กำหนด

หมวด ๙ การร้องทุกข์

มาตรา ๙๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของ
ผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม้อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๘ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ก.พ.ถ. กำหนด

มาตรา ๙๑ การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ
การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บริหารท้องถิ่นให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ถ.

เมื่อ ก.พ.ถ. ได้พิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามคำ
วินิจฉัยของ ก.พ.ถ.

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.พ.ถ.
กำหนด

มาตรา ๙๒ ในการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ ก.พ.ถ. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำ
วินิจฉัยให้แก้ไขหรือหย่อนยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์
แห่งความยุติธรรม ตามมาตรฐานที่ ก.พ.ถ. กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ก.พ.ถ. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อ
ทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์พิจารณากลับกรองก่อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ เป็นไปหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่
ก.พ.ถ. กำหนด

การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
และให้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ โดยอนุโลม

มาตรา ๙๓ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชา
ดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิด
ความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ถ. และถอนตัวจากการพิจารณา
วินิจฉัยร้องทุกข์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.พ.ถ. กำหนด

หมวด ๑๐

การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๙๔ ในกรณีที่ ก.พ.ต. เห็นว่า มาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการหรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรมในการจัดระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ ก.พ.ต.แจ้งให้ ก.ต. หรือผู้ออกมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการหรือคำสั่งดังกล่าวทราบเพื่อดำเนินการแก้ไข หรือยกเลิก ตามควรแก่กรณี

ลักษณะ ๔

การบริหารงานบุคคลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๙๕ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้

มาตรา ๙๖ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ต.กำหนด ทั้งนี้ จะต้องมีความที่ต่ำกว่ามาตรฐานการบริหารงานบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

ในการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ ก.ต. ให้ ก.ต. ดำเนินการโดยคำนึงถึง หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางและสาระสำคัญที่กำหนดไว้ใน กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของ ก.ค.ศ. ด้วย

มาตรา ๙๗ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นและมีอำนาจในการกำกับดูแล และกำหนดนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาใน สถานศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๙๘ ให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาด้วย

ลักษณะ ๕

การบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง

มาตรา ๙๙ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ ก.ต.กำหนด

มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดประสงค์จะจ้างลูกจ้างเพื่อปฏิบัติหน้าที่ครู ให้ดำเนินการจ้างจากผู้ซึ่งได้รับการขึ้นบัญชี ผู้ผ่านการสอบแข่งขันเป็นข้าราชการครูที่สำนักงาน ก.ต. จัดทำไว้ เมื่อมีตำแหน่งข้าราชการครูว่างลงหรือเพิ่มขึ้น ให้บรรจุลูกจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการครูเป็นลำดับแรก

ลักษณะ ๖

การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

มาตรา ๑๐๑ การบริหารงานบุคคลในกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๐๒ การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่น ถ้ามีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นเป็นการเฉพาะก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกากำหนดวิธีการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นซึ่งต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๕ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอยู่ต่อไปเพื่อทำหน้าที่คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖ วรรคสาม และหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและคัดเลือกอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดตามมาตรา ๒๓ เพื่อใช้เฉพาะการสรรหาในวาระเริ่มแรก และดำเนินการอื่นได้ตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะเท่าที่จำเป็น โดยให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เลขานุการ

มาตรา ๑๐๖ ให้ดำเนินการให้มี อ.ก.ถ. จังหวัด ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี อ.ก.ถ. จังหวัด ตามวรรคหนึ่ง บรรดาอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ถ. จังหวัด ให้ ก.ถ. หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๑๐๗ ให้ดำเนินการให้มี ก.พ.ถ. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.พ.ถ. ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำหน้าที่ ก.พ.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.พ.ถ. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หากยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๙ เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ที่เป็นอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา ให้พิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์กรณีที่มีการลงโทษหรือสั่งการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยได้ยื่นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการเมืองพัทยา ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและหลังจากนั้นแต่ก่อนที่จะมี ก.พ.ถ. ให้เป็นอำนาจของ ก.พ.ถ.เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๑๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน เงินงบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวทางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณีกำหนด โดยคำนึงถึงมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป ประกาศหลักเกณฑ์จังหวัด หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องนั้นที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๑๒ การใดอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการการนั้นต่อไปภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามที่ ก.ถ. หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี กำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี